

Sygn. akt I UZ 33/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)

SSN Halina Kiriło

w sprawie z odwołania V. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 marca 2016 r.,

zażalenia ubezpieczonej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 23 czerwca 2015 r., sygn. akt III AUa .../14,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z 23 czerwca 2015 r. odrzucił skargę kasacyjną ubezpieczonej od wyroku Sądu Apelacyjnego z 5 marca 2015 r., oddalającego odwołanie ubezpieczonej od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z 16 lipca 2013 r. stwierdzającej, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społecznej V. S. z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, niemającej ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia wynosi za miesiąc kwiecień 2011 r. na ubezpieczenie emerytalne,

rentowe, wypadkowe i chorobowe 6.303,39 zł, zaś na ubezpieczenie zdrowotne 2.704,31 zł.

W skardze kasacyjnej pełnomocnik ubezpieczonej wartość przedmiotu zaskarżenia określił na kwotę 13.894 zł. Kwotę tę wyliczono na podstawie art. 398⁴ 3 w zw. z art. 126¹ § 1 i 2 w zw. art. 22 k.p.c. jako różnicę pomiędzy świadczeniem z ubezpieczenia chorobowego, które odwołująca otrzymała a świadczeniem, które jej zdaniem powinna otrzymać w sytuacji ustalenia podstawy wymiaru składki w wysokości 8.595,53 zł w stosunku do podstawy ustalonej w zaskarżonej decyzji, to jest 6.303,39 zł, za okres 257 dni - to jest za cały okres trwania świadczeń, dla których podstawą wyliczenia był wymiar składki za kwiecień 2011 r.

Sąd Apelacyjny stwierdził, że sprawa ma charakter sporu o wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za kwiecień 2011 r. Wskazał, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawach o wysokość podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne równa jest różnicy pomiędzy wysokością składki wskazaną a zapłaconą przez odwołującego się i składką należną ustaloną w zaskarżonej decyzji za sporny okresy - art. 22 w zw. z art. 398² § 1 k.p.c. Jednocześnie podkreślił, że wartość przedmiotu zaskarżenia określona przez wnoszącego skargę kasacyjną z naruszeniem reguł wynikających z art. 19-24 k.p.c. nie jest wiążąca dla oceny dopuszczalności skargi i podlega sprawdzeniu zarówno przez sąd drugiej instancji jak i Sąd Najwyższy na podstawie art. 25 § 1 k.p.c.

Sąd Apelacyjny, po zweryfikowaniu wartości przedmiotu zaskarżenia wskazanej w skardze kasacyjnej, ustalił, że prawidłowa wartość przedmiotu zaskarżenia w tej sprawie była niższa niż 10.000 zł - to jest różnica pomiędzy wysokością składki na ubezpieczenia i składki należnej ustalonej w zaskarżonej decyzji za sporny okres wynosiła 735,56 zł, czyli wartość przedmiotu zaskarżenia wynosiła 736 zł. W konsekwencji, na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., orzekł o odrzuceniu skargi kasacyjnej.

Postanowienie Sądu Apelacyjnego odrzucające skargę kasacyjną ubezpieczona zaskarżyła w całości. Zarzucono naruszenie przepisów prawa procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, to jest

art. 22 w zw. z art. 398² § 1 k.p.c. przez jego wadliwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że wartość przedmiotu zaskarżenia wyznacza różnica pomiędzy wysokością składki zapłaconą przez odwołującą i składki należnej ustalonej w zaskarżonej decyzji za sporny okres i przyjęcie, że ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia ustaloną na kwotę 736 zł skarga kasacyjna nie przysługuje, w sytuacji gdy przedmiotem postępowania było ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zatem wartość przedmiotu sporu powinna być liczona jako różnica pomiędzy świadczeniem z ubezpieczenia chorobowego, które odwołująca otrzymała a świadczeniem, które powinna otrzymać w sytuacji ustalenia podstawy wymiaru składki w wysokości 8.595,53 zł w stosunku do podstawy ustalonej w zaskarżonej decyzji z 16 lipca 2013 r., to jest 6.303,39 zł za okres 257 dni - czyli za cały okres trwania świadczeń.

Ubezpieczona wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego.

Sąd Apelacyjny odrzucając skargę kasacyjną jako niedopuszczalną ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą niż dziesięć tysięcy złotych, nie naruszył art. 398² § 1 k.p.c. Zaskarżoną decyzją z 16 lipca 2013 r. organ rentowy stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia V. S. za okres kwiecień 2011 r. wyniosła na ubezpieczenie społeczne 6.303,39 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 2.704,31 zł. Uwzględniając zakres zaskarżonej decyzji Sąd Apelacyjny trafnie wskazał, że w tej sprawie przedmiot sporu stanowi wysokość podstawy

wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za kwiecień 2011 r., sprawa ma charakter majątkowy oraz nie jest sprawą o objęcie ubezpieczeniem społecznym. Błędny jest stanowisko skarżącej, że przedmiotem sprawy jest wysokość podstawy wymiaru świadczeń z ubezpieczenia w razie choroby i macierzyństwa za okres pobierania zasiłku macierzyńskiego oraz chorobowego. Zaskarżona decyzja nie obejmowała rozstrzygnięcia w przedmiocie ustalenia wysokości podstawy wymiaru świadczeń z ubezpieczenia w razie choroby i macierzyństwa za okres pobierania zasiłku macierzyńskiego oraz chorobowego, to jest za okres 270 dni obejmujący okresy niezdolności do pracy: od 4 maja 2011 r. do 4 października 2011 r.; od 15 listopada 2011 r. do 30 listopada 2011 r.; od 11 stycznia 2012 r. do 5 lutego 2012 r.; od 13 lutego 2012 r. do 5 marca 2012 r.; od 12 marca 2012 r. do 5 kwietnia 2012 r.; od 11 kwietnia 2012 r. do 30 kwietnia 2012 r.

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiskiem wartością przedmiotu zaskarżenia w sprawie o wysokość podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne równa jest różnicy pomiędzy wysokością składki wskazywaną (zapłaconą) przez odwołującego się i składką należną, ustaloną w zaskarżonej decyzji za sporny okres - art. 22 w związku z art. 398² § 1 k.p.c. (por. postanowienia SN: z 26 stycznia 2011 r., II UK 190/10, LEX nr 786391; z 24 maja 2012 r., II UZ 16/12, LEX nr 1222163; z 7 listopada 2013 r., II UZ 59/13, LEX nr 1391553; z 12 sierpnia 2014 r., I UZ 7/14, LEX nr 1500663; z 20 sierpnia 2014 r., I UZ 8/14, LEX 1504751; z 15 października 2014 r., I UZ 16/14, LEX nr 1777869). Sąd Apelacyjny uwzględnił powyższe stanowisko, prawidłowo weryfikując i ustalając wartość przedmiotu zaskarżenia skargi kasacyjnej na kwotę 736 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., oddalił zażalenie.